

O Bohu vycházejícím vstříc nám lidem a našem vycházení vstříc Bohu

ADVENTNÍ SLOVO O ODVAZE

Boží odvaha & lidská odvaha v postavě Marie

První čtení:

Matouš 21,33-41

Text kázání:

Mt 21,33-41 / Ž 123,1-2 & L 1,28-35.38

PRVNÍ ČTENÍ

Matouš 21,33-41 *33 Poslyšte jiné podobenství: Jeden hospodář vysadil vinici, obehnal ji zdí, vykopal v ní lis a vystavěl strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval. 34 Když se přiblížil čas vinobraní, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody.*

35 Ale vinaři jeho služebníky chytili, jednoho zbili, druhého zabil, dalšího ukamenovali. 36 Znovu poslal další služebníky, a to více než před tím, ale naložili s nimi právě tak.

37 Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: 'Na mého syna budou mít přece ohled!' 38 Když však vinaři shlédlí syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Pojd'me, zabijme ho, a dědictví připadne nám!' 39 Chytili ho, vyvlekli ven z vinice a zabil.

40 Když nyní přijde pán vinice, co udělá těm vinařům?" 41 Řekli mu: "Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět výnos v určený čas

BOŽÍ ODVAHA

O LIDSKÉ ODVAZE

Zvěstování dnešní neděle je zaměřeno na odvahu. **Odvaha je lidská vlastnost, která se pojí s riskem.** Pouštíme se do něčeho, co nemáme předem zajištěné, co možná dobře neumíme anebo to nemáme vyzkoušené. Odvaha je to, co člověku umožňuje vstoupit na hranice (a někdy i za hranice) lidských možností a schopností; to, co umožňuje vstoupit do neznáma.

Proč a kde jsou lidé odvážní? Co je vede k riskantním činům? Někdy jsou to **sobecké důvody** – ukázat sobě anebo druhým, co dokážu. Leckteré sportovní výkony patří právě do této kategorie. Odvaha patří k těm, kdo chtějí zvítězit.

Jindy jsou lidé odvážní nečekaně pod tlakem situace. Myslím teď na ty, kdo **projevív odvahu v záchraně druhých.** Pro druhé a jejich dobro dokážou jít na hranici risku. Skočí do vody pro tonoucího, postaví se po boku toho, kdo byl napaden. Nemyslí na důsledky.

Nakonec ale i **relativně běžné skutečnosti života** vyžadují určitou odvahu. Chce to nakonec odvahu uzavřít sňatek. Chce to odvahu přivést na svět dítě, vychovávat jej.

Uvěřit v Boha a žít s Bohem to chce také odvahu. Je to z lidského pohledu risk a nejistý podnik. Je to nejistá půda (alespoň pro mnohé naše současníky). Z Božího pohledu je to ale to nejrozmumnější, co člověk může udělat. O tom, že žít s Bohem vyžaduje odvahu, uslyšíme podrobněji za chvíli na příběhu Marie, matky Pána Ježíše. Jako každou adventní neděli se podívejme nejprve na odvahu u Boha.

O BOŽÍ ODVAZE

Můžeme vůbec mluvit o tom, že svatý Bůh je (či může být) odvážný? Vždyť vše ví, u něho není žádná nejistota. Vše může svou všemohoucností ovlivnit tak, aby dosáhl svého cíle. U Boha není možné, aby riskoval. Je tedy možné mluvit o tom, že byl či je odvážný? Z hlediska přemýšlení o tom, jaký Bůh je, je možno povědět, že **odvážný být nemůže**.

A přece se nám tak představuje. Věděl, jací budeme my lidé, a přece to odvážně risknul a vdechnul nám život. Věděl, jak problematické mohu být vztahy mezi mužem a ženou, a přece přivedl k Adamovi Evu & k Evě Adama. Znal dobře oba dva (Adama a Evu), a přece jim svěřil do péče zahradu v Edenu. Věděl, jakou hrůzu dokáže působit lidské srdce, které jej odmítne, a přece po potopě obnovil tvář země, a že to znovu zkusí s člověkem. Přeskočíme-li staletí, pak jak jinak než odvážně svěřuje svého Syna jeslím a člověku, a přitom věděl, jak to dopadne. I po ukřižování dává svého Ducha, i když vík, jak například jeho dary budou zneužity.

V prvním čtení jsme slyšeli výmluvný příběh o tom, jak k Božímu lidu Hospodin posílal (odvážně) své proroky a nakonec svého Syna s nadějí, že jeho ušetří a budou mít k němu větší respekt. I toho však zabili. A to proto, že je dědic! Zbaví-li se dědice, připadne konečně vinice jim.

Tuším **nemáme daleko** k tomu, abychom si mysleli, že **Bůh není odvážný, ale naivní!** Existuje asi **pouze malá hranice mezi odvahou a naivitou**, mezi rozumným činem a zbytečně riskantním činem. To, co jeden nazve odvahou, druhý může vnímat jako zbytečné risk. Vlastně ani neumíme rozlišit, co je ještě odvaha a co je bláhovost a naivita či pustý nerozum.

Jak může být Bůh tak naivní a bláhový, že si myslí, že jeho Syn jako chudý a ukřižovaný (ne mocný a vítězný vojevůdce) poslouží lidem k obrácení, skutečné zbožnosti a pravé svobodě, která přetváří život do Boží podoby?

A přece se tato „Boží naivita“ stala smysluplným činem odvahy, který neskončil nebeským fiaskem, ale vítězstvím nad smrtí. Nejenže Kristus byl vzkříšen, ale my sami jsme důkazem toho, že Boží odvážná hra „vabank“ přináší ovoce v našem životě.

Ptal jsem se, **proč se nám Hospodin představuje jako naivně odvážný?** Proč se nám takto cele odevzdává? Snad proto, abychom se i my odvážně a cele odevzdali Jemu a učinili tak s vírou, že to bude k našemu pozemskému i věčnému dobru. Nakonec za každým odvážným skutkem je víra, že to nakonec dobře skončí a přinese dobré ovoce.

Chce to odvalu uvěřit v Boha, žít s ním a oddat se Jemu. Tato odvaha však má svůj dobrý důvod v Bohu, který sám sebe odvážně dal nám lidem a má toho pro nás dost, co nám chce opět odvážně svěřit.

Než uslyšíme něco víc odvaze přijmout Pána Boha a jeho poslání, uslyšíme písně adventního mužského sboru.

LIDSKÁ ODVAHA

Žalm 123, 1-2

Zvedám své oči k tobě, který trůníš na nebi. Hle, jako oči služebníků hledí na ruce svých pánů, jako oči služebnice hledí na ruce svých paní, tak hledí naše oči na Hospodina, našeho Boha, dokud se nad námi nesmiluje.

Lukáš 1, 30-35; 1,38

*Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. 31 Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. 32 Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. 33 Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“ 34 Maria řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“ 35 Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. 38 Maria řekla: „**Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.**“*

Mária nemohla tušiť, čomu všetkému hovorí „áno“. Povedala by „áno“, keby vedela, čo všetko ju čaká, čím všetkým si bude musieť prejsť? Bola

mladým dievčaťom, ktoré vnímalo svet vymal'ovaný ružovými farbami?
Pritakala naivne niečomu, netušiac čomu?

Nevedela, čo ju čaká, ale vedela, že je to riskantné. Toto dôverné spočinitie v Bohu jej mohlo rozbiť vzťah. Mohla ľahko získať povest' prostitútky, ktorá si v očiach ľudí zaslúžila smrť. Možno sa bála, ale akoby v tej chvíli zabudla na seba, keď sa označila za služobnicu. Služobnice boli súčasťou majetku. Akoby hovorila, že sa vzdáva svojich nárokov a svojich práv v prospech Boha. Nevlastní nič a nikoho.

Mala život pred sebou a možno ho mohla prežiť v relatívnom pokoji. Namiesto toho sa otvorila čomusi neobyčajnému – neopakovateľnému v jej živote. V jej vnútri sa rodí Boh.

Odvahe sa učila celý život- keď bola v obyčajnom chlieve na slame, obklúčená zvieratami, pastiermi, keď stretla divných mudrcov, čo bl'abotali niečo o hviezde. Unikala pred hrozbou smrti do Egypta, krajiny otroctva. Musela sa vzdávať svojich predstáv o Mesiášovi, svojich očakávaní, ktoré mala od Ježiša. Jej syn akoby nebol jej. Musela sa učiť vzdávať sa ho, púšťať ho z rúk. A on sa jej strácal v chráme, unikal v dave ľudí, mal svoj čas zázrakov. Nerozumela mu, nechápala, na čo čaká. Chcela ho zastaviť. Mala pocit, že je pomätený, že jeho život potrebuje korekciu. Začínala chápať postupne, pretože sprevádzala Ježiša až pod kríž. A bola v kruhu učeníkov aj po jeho smrti. Učila sa celý život žiť odvážne slová „**staň sa mi podľa tvojho slova**“.

Vianoce nie sú len sviatkami života a narodenia, ale aj smrti a zomierania. Pod vianočným stromčekom budeme niečo dávať, a niečo prijímať. Ubudne nám niečo a niečo iné pribudne. Vianoce sú o ceste ubúdania. Niečo v nás musí umrieť, aby sa Kristus v nás mohol narodiť. To, čo sa udialo v živote Márie bolo unikátne, jedinečné, ale zároveň je aj obrazom toho, čo tvorí Pán Boh v každom veriacom človeku. Pán Boh sa totiž rodí do chudoby. Tam, kde v chudobe ducha povieme: Staň sa mi podľa tvojho slova.

Odvážne Boh prišiel na tento svet, odvážne prichádza stále znova a hľadá odvážlivcov, ktorí odkryjú svoju chudobu a dajú sa mu úplne.

Jan Asszonyi & Mária Uhlíková